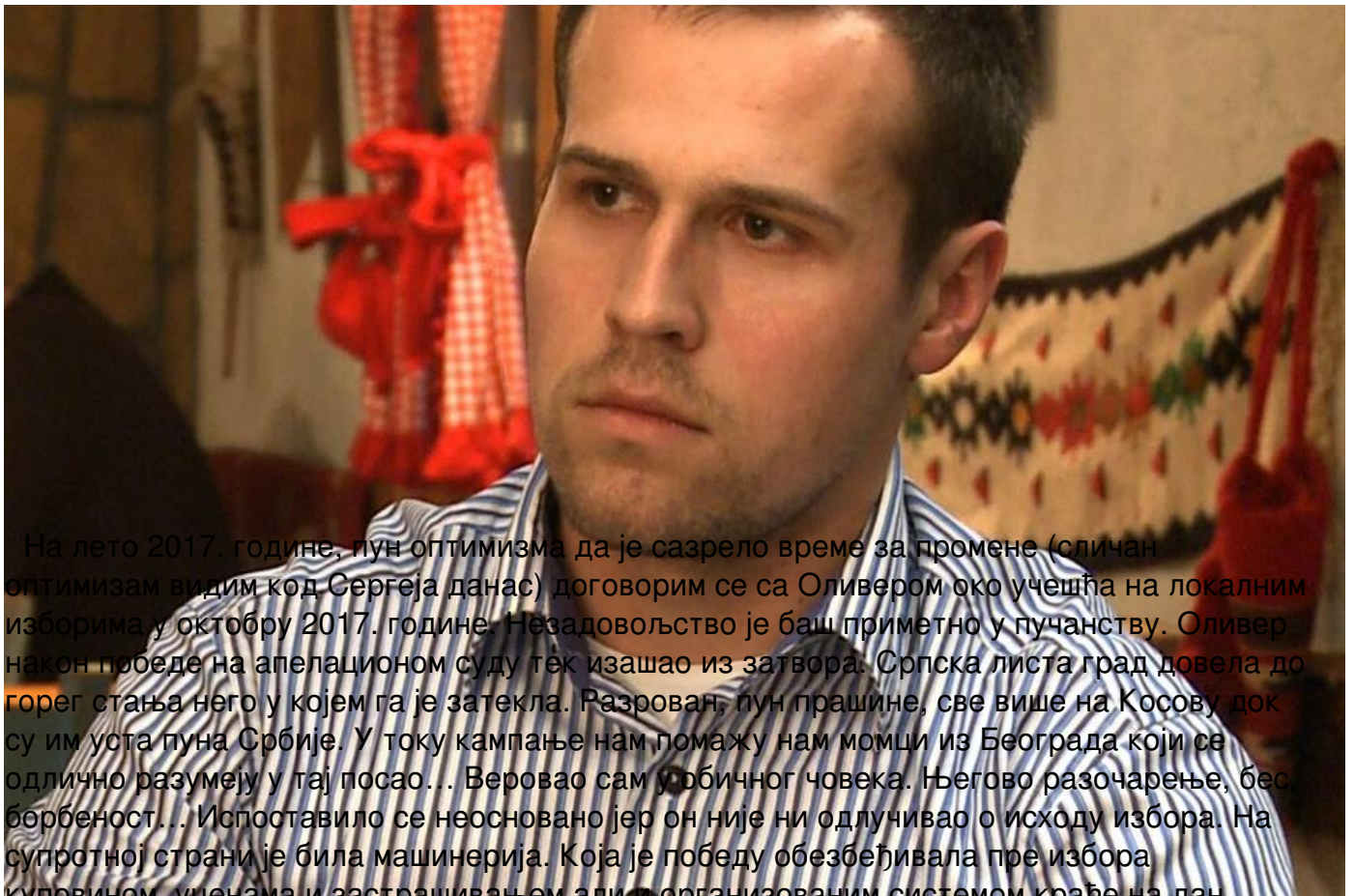

На самом почетку закључак. Бојкот сам по себи није циљ, већ је средство у обезбеђивању не једнаких изборних услова већ за нијансу поштенијих, у којима би опозиција имала макар малу шансу. У тренутним околностима то је равно нули. Такмичити се са Вучићем на изборима које Он организује је баш као да се тркате са Болтом на 200 метара. Али наравно, без једне ноге, једне руке, везаних очију и чепаћима у ушима (да не чујете стартни пиштољ), и да стартујете са једно 10 метара заостатка – за сваки случај, чисто да превентиве ради мало закасните на старту.

На лето 2017. године, пун оптимизма да је сазрело време за промене (сличан оптимизам видим код Сергеја данас) договорим се са Оливером око учешћа на локалним изборима у октобру 2017. године. Незадовољство је баш приметно у пучанству. Оливер након победе на апелационом суду тек изашао из затвора. Српска листа град довела до горег стања него у којем га је затекла. Разрован, пун прашине, све више на Косову док су им уста пуна Србије. У току кампање нам помажу нам момци из Београда који се одлично разумеју у тај посао... Веровао сам у обичног човека. Његово разочарење, бесборбеност... Испоставило се неосновано јер он није ни одлучивао о исходу избора. На супротној страни је била машинерија. Која је победу обезбеђивала пре избора куповином, уценама и застрашивањем али и организованим системом крађе на дан избора и припремом исте пре њих.

Где смо ми све изгубили и зашто је немогуће такмичити се са њима?? Ти разлози се могу поделити у две групе. Једну која се тиче кампање и периода пре избора а друга самог изборног дана, иако се неки поклапају као нпр. избор посматрача и њихов рад на дан избора или притсици...

КАМПАЊА. У сваком погледу неравноправна. **Медији** са националном фреквенцијом су

били укључени, док су локални медији под контролом Српске листе/СНС/државе Србије и оно што је била законска обавеза на Косову одбили да дају СДП-у и за то платили казне (по личном убеђењу симболичне), оставивши нам простора за деловање само преко друштвених мрежа. Наравно то нас је натерало на интензиван и свакодневан контакт са грађанима (што је најважији део сваке кампање – а што ми се чини да данашња опозиција била за или против бојкота не ради уопште). Пред крај кампање исти ти медији су искоришћени за онај већ препознатљиви огавни спот против Оливера и ону вест у којој се он оптужује за организацију окупације Севера Косова. Дакле и тако осакаћени смо донекле доста добро трчали да су им били потребни ови ударци испод појаса. Сто пута изговорена лаж постаје истина, макар код оних који своје ставове креирају преко Пинка, Информера и сличних. А таквих ни у овом граду али ни Србији није мало. То сада сигурно добро осећају многи опозициони прваци.

СРЕДСТВА. КУПОВИНА БИРАЧА. Српска листа, Вођино мезимче на Косову је у тој кампањи имала на располагању све што је могла да замисли, чак би да је било потребно ангажовали и авијацију. Средства из оба буџета, и Србије и Косова, су трошена у циљу куповине гласова на овај или онај начин. Запослено је на терет буџета Косова око 350 на људи на врло сумњив начин (многи и данас седе код куће и примају плате). Дељени су станови који су изграђени из буџета РС, и који би свакако морали да припадну социјалним случајевима. Куповале су се пољопривредне машине, грађевински материјал, давани тендери. Организовани јавни радови. Е да. И брашно, уље и шећер. Ресурси и средства институција Србије су у потпуности на располагању Српској па је било и улагања у инфраструктуру. Умало да заборавим уговоре на одређено време – најделотворније средство за манипулацију гласачима... МТС доо је бомбардовао кориснике порукама само једне политичке опције. Насупрот њих, уз помоћ неких пријатеља једино што смо имали на располагању је било по неколико стотина постера, флајера, хемијски и упаљача. Али је и то сметало, па су постери били у два наврата прелепљени.

ПРИТИСЦИ. УЦЕНЕ. Како је време пролазило испоставило се да је било врло тешко наћи 21-ог кандидата за листу грађанске иницијативе. Људи просто нису хтели или смели да се замерају са “државом”. Тај страх је порастао након паљења Оливеровог аутомобила. Паљење аутомобила било је директно упозорење њему (и корак који је претходио ликвидацији), али и порука осталима – јер ако њему који је толико медијски експониран то раде шта може да се деси нама које нема ко да заштити. Недуго после потврђивања листе кандидата уследили су притисци и претње онима који су на њој. Тако се са листе повукло троје њих лабилнијих, подложнијих притисцима који су се тицали премештаја са радних места, отказа исл. Они су вршени директно или индиректно преко људи који су били блиски кандидатима. “Шта ти то треба?”; “Знаш шта они могу да ураде?”; “Изгубићеш посао!”; “Јеси ли луд, против државе да идеш?” итд. итд. су питања и поруке са којима су се сусретали кандидати али не само они. Притисци нису вршени само на њих, већ и на свакога ко би јавно рекао да ће подржати Оливера и

нас, али и за којег су властодршци сумњали да то може урадити. Наше кретање и контакти са грађанима су били праћени.

КАПИЛАРНИ ГЛАСОВИ. Данима пред изборе позивају редом све људе запослене у институцијама али и оне које су везане за институције као нпр. центар за социјално или ПИО (које им обезбеђују податке- бр. телефона, матичне бројеве, адресе) и праве базу сигурних гласова. Чувених капиларних. Међутим, поред тога ту технику су унапредили овде, па поред тога воде и евиденцију оних који им кажу да нису за њих али посебно и оних који неће или не могу да изађу на изборе или оних којих више нема (добар део становника ове чаршије бојкотује изборе јер се организују по прописима Косова). Та групација су им најсигурнији бирачи, јер овима првима не верују потпуно, а потоњи осим што никада не долазе или не могу да дођу на биралишта и не проверавају да ли је случајно неко у њихово име гласао. Наставак следи у одељку КРАЂА.

БИРАЧКИ СПИСКОВИ према бирачким местима. Подаци прикупљени у операцији изнад се онда обрађују према бирачким местима тако да се на она места где ће гласање бити критично или где има простора за највећи потенцијал за пуњење кутија, ту распоређују најозбиљнији и најодговорнији чланови странке. Уиграни првоборци који иза себе имају већ неколико бирачких процеса и то не раде за надокнаду члановима БО већ за неке друге и веће повластице и бенифиције.

ГЛАСАЊЕ СА ДИРЕКТОРОМ. Да се ништа не препушта случају је то да сви радници институција морају да у одређено време да заједно са својим руководиоцем, истакнутим чланом Српске/СНС оду заједно на биралишта. Чисто да он буде ту као дежурни полицајац а да се они не опусте па се занесу и крену да размишљају својом главом, гласају против или пониште листић. Углавном у ранијим јутарњим часовима, да би се на бирачим местима створио привид већег интересовања тј. масовног гласања.

21.6.
**НЕМА
ИЗБОРА.**

Бојкот.